

SZERETEM A KÖNYVTÁRAT, MERT...²

„Majdnem mindenki volt már könyvtárban, van, aki sokszor vissza is megy oda, de akad olyan egyén, aki többé be nem teszi oda a lábát. Én az első csoportba tartozok, számomra mindig élvezet volt az olvasás és a könyvtárba járás. A legtöbb könyvtárnak van tagsági díja, melyet évente egy alkalommal kell befizetni. Ezek után a hét öt napján, vasárnap – hétfő kivételével válogathatok szabadpolcokon, egyszerre akár hat könyvet is kikölcsönözhetek. A boltban több ezer forintért tudok vásárolni egy kötetet, és az nem biztos, hogy nekem tetszeni fog, tehát mindenképpen olcsóbb. Az igazság az, hogy szeretem, ha otthon minél több történelemmel kapcsolatos könyv található, mert azok a kedvenceim. Amennyiben tudomást szerzek egy új könyvről, kikölcsönzőm a könyvtárból, majd elolvasom. Ha tényleg jónak találom, beszerezhetem a könyvesboltban. Otthon aztán bármikor újra elolvashatom a különösen izgalmas fejezeteket.

A könyvtárban, mihelyt belépek, olyan jó érzés tölt el, hiszen amerre csak nézek, lenyűgöz a könyvek látványa különböző csoportosításban. Az olvasóteremben válogathatok számos újságból és folyóiratból. Ha az adott művet nem kapom meg, lehetőség nyílik könyvtárközi kölcsönzésre. Időnként a könyvtár egyéb szolgáltatásait is igénybe szoktam venni: pl. fénymásolás, nyomtatás. Van, amikor utánanézek bizonyos számomra fontos dolgoknak az interneten. Ezt azért szeretem, mert az itteni számítógépek sokkal gyorsabban működnek, mint az otthoni. Nálunk ez a szolgáltatás 2016. február 1-je óta ingyenes, csupán a használati idő korlátozásában látok problémát. Régebben előfordult, hogy tanulni vagy szakdolgozatot írni mentem a könyvtárba, de ez nem Keszthelyen volt, hanem Nagykanizsán és Pécsen. Számomra ideális volt a könyvtári környezet, de ez a véleményem ma is helytálló. Ami szerintem igen jó: a csend, mert sajnos otthon egész nap hangosan szól a rádió és a televízió. Az olvasóteremben megnyugszok és el tudok gondolkozni. Megállapíthatom, hogy sok olyan egyén van, aki ebből a szempontból hozzám hasonló kortól és nemtől függetlenül. Akik ilyen helyre járnak, mindannyian szeretnek olvasni, tudásvágyukat kielégíteni.

Hetente egy vagy két alkalommal lehetőségem van arra, hogy különböző rendezvényeken vegyek részt. Többször megjelentem már könyvbemutatókon, író-olvasó találkozók, koncerteken, festmény- és rajzkiállítások megnyitóján. Előfordult az évek alatt számos olyan megemlékezés, melyet a Művelődési Központ és a könyvtár közös programjaként hirdettek meg. Minden évben rendeznek számítógépes tanfolyamokat az érdeklődőknek. Ami engem illet, szeretem a vetélkedőket. Ebben az évben a Fel a Netre öregem!, a Guglizz rá! megnevezésűekre jelentkeztem a zalaegerszegi könyvtárak szervezésében és a Könyvolvasási maratonra, melyet a balatongyöröki könyvtár indított el az év elején. Van olyan időszak, amikor kiárusítást tartanak leselejtezett és használt könyvekből, vettem már ezekből is néhányat.

A könyvtárban a csendet, nyugalmat és békességet szeretem a leginkább. A tudomány minden területéről: földrajz, biológia, nyelvészet, természettudomány gépészet, orvostudomány, történelem, művészet, stb. található itt könyvek. Ezenkívül szótárak, monográfiák, enciklopédiák, térképek a kutatáshoz. Már a könyvek látványától is jól érzem magam. Szerintem nincs rossz könyv, akármelyiket is olvasom, valamilyen érzést kivált bennem, valamit megtudok belőle, tehát tapasztalatot szerzek. Valami mindig megmarad bennem, lehet, hogy csak néhány mondat vagy szereplő, de ezeket soha nem felejttem el. A jó könyveket többször is el szoktam olvasni, szinte beleélem magamat a karakterek helyzetébe.

---

² Szeretem a könyvtárat, mert.... címmel hirdetett olvasóinak felhívást az Apáczai Csere János Tagkönyvtár. A pályázatra érkezett írásokból olvashatnak a következő oldalakon.

ÜNNEPELŐ

Felnőttek és gyerekek, nyugdíjasoknak egyaránt ajánlanám, hogyha tehetik minél többet járjanak el a könyvtárba. Tudás, kultúra, művelődés, szórakozás egy helyen. Melyik intézményben kaphatok meg ennél többet? Szerintem egyikben sem. Ha valaki még eddig nem járt könyvtárba, kezdje el minél előbb, annál jobb. Elkezdni sohase késő, és abbahagyni? Az egy szép halál, ha valaki olvasás közben hal meg, de ezt már nem mi határozzuk meg. Jó lenne még több időt eltölteni ilyen kellemes helyen, de ez sajnos nálam még nem valósult meg. Csak ábrándozok róla, ámbár bízik benne, hogy elérkezik az az idő, amikor én is egy könyvtárban dolgozhatok. Csak javamra válik és hasznos az olvasói szerep, azonban én ennél többet akarok.

Ó, be jó a könyvtár,
Mindig engem vár.
A könyveket lehet kölcsönözni,
De négy hét után vissza kell vinni.
Felnőttek és gyerekek
Egész nap ott ülnek.
De csendbe kell lenniük,
Mert a könyveknek is van lelkük,
Nem szeretik a hangos szavakat,
Ám megérik az én tudásvágyamat.
Van itt regény, novella és még sok más,
Milyen jó dolog az olvasás!
Mi van a könyvtárban?
Sok szép bútor, könyvek, polcok,
Segítőkéz könyvtárosok.
Mi van a könyvben?
Sok információ,
Ettől lesz okosabb sok olvasó.
És mit csinálnak a könyvek?
Ha olvasom őket, hozzám beszélnek.
De ez a beszéd annyira jó nekem,
Hogy a mondanivalóját soha el nem felejttem.
Mit szerettek a könyvtárban?
A könyveket, az olvasást,
Valamennyi tudományt,
Irodalmat és meséket,
Ám leginkább a történelmet.”

Németh Jánosné

„A Tanoda öltözködik,
a könyvtárba készülődik.
Lesz ott zene, mese, móka,
falitáblánál sok – sok munka.
Képet nézünk, gondolkodunk,
állatok közt válogatunk.
Medve, nyuszi, malac, farkas,
majom, zebra, cifra kakas.
Vajon melyik hová kerül?
Megoldani mit sikerül?
Tanulunk és szórakozunk,
a könyvtárba ezért járunk!
Köszönjük, hogy itt lehetünk,
ez egy fontos helyszín nekünk!
Jövőre is visszajárunk,
mert ez a „mi kis könyvtárunk”!

Zeg, 2018. III. 27.”

(A Nyitott Ház Egységes Gyógypedagógiai Központ pedagógusai)

„Én azért szeretem a könyvtárat, mert sok mesét lehet találni ott. Még tudományosat is.

Időnként könyvtári foglalkozásokra szoktunk menni az osztállyal. Akkor a könyvekről tanulunk és játszunk. Az ott dolgozók nagyon kedvesek. Ha nem találunk meg egy könyvet, ők segítenek. Még kanapé is van, meg fotel.

A mesekönyvekben csodálatos mesék lapulnak. A különböző újságokban pedig mindig más – más történetek. A lovakról és a tündéerekről szólókat szeretem a legjobban. A testvéreim is szeretnek olvasni. Ők idősebbek nálam. Ha éppen nem tudom, hogy milyen könyvet kölcsönözzek, akkor szoktak segíteni, hogy mit olvastak kisebb korukban szívesen. Mindannyian szeretjük Geronimo Stilton kalandjait.

Sokat lehet tanulni az ismeretterjesztő könyvekből. Régebben még apával és anyával nézegettük közösen az állatokról, foglalkozásokról, munkagépekről szóló képeskönyveket. Ma már egyedül szoktam ezeket olvasgatni. Szeretem a barkácsolós könyveket is.

Mivel nagy csönd van, nyugodtan lehet olvasni, a könyvek között válogatni. Sok könyvet ismertem meg úgy, hogy a könyvtárban láttam meg először, és már a kedvenc könyveim közé sorolom.

Ahogy elmegyek a polcok mellett – miközben könyvet keresek – látom, hogy milyen szép sorban vannak a kötetek. Ebből is látszik, hogy a könyvtár egy kulturális intézmény. Öröm belépni ide. Amikor a könyvtárba megyek, megcsapja az orromat a könyvek illata. Mikor egy könyvet felnyitok és olvasni kezdem, beleélem magam a történetbe. Ugyanis a könyvtárban csak érdekes könyvek vannak.

Mikor újra megyek a könyvtárba, újra érzem azokat az illatokat, amit eddig éreztem. És már alig várom, hogy újabb történeteket ismerjek meg.”

(Szakály Mirabella Johanna, Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola 3. C)

ÜNNEPELŐ

„Kaptam egy felhívást, miszerint lehet pályázni a fenti címmel, hogy „Szeretem a könyvtáram...”. Amikor könyvtárra gondolok, nem egy halmaz könyv jelenik meg előttem, s nem egy zord szoba, hanem egy jellegzetes illatú, csendes, nyugodt szentélye sok színes borítójú könyvnek, mik sorakoznak s várják, hogy levegyük, böngésszük, s olvassuk el. Szinte kiabálnak „OLVASS!” s mellette nyugodt, kedves segítőkész könyvtárosok várják a kérdéseinket.

Ez a kép s érzés fogadott 1992-ben, mióta is tagja vagyok az Apáczai Csere János Könyvtárnak. Akkor még a suliról kapta a nevét, s volt ott élet. Ott tanítottam, gyerekek is oda járt, tehát sokszorosan érintettek voltunk. Napi kapcsolatban voltam szinte a könyvtárosokkal. Sokat segítettek szakirodalomban, s más téren is.

Foglalkozásokat tartottam diákoknak, igyekeztem az olvasóvá nevelést segíteni, s ugye kezünk ügyébe volt, ami kellett.

Nagyon szerettem már akkor azokat a csendes kis órákat, mikor folyóiratot nézegettem, illetve megbeszéltük mi a legjobb könyv, mit javasol x.y könyvtáros.

Az ember ízlését tudták, ötletet adtak, „ezt vidd ki” stb. Nagyon jó személyes kapcsolat alakult ki a dolgozók s olvasók közt.

Most évek után, mikor „csak” olvasó vagyok, s nem dolgozó, jelen időben is érzem a segítségét a vezető részéről. Nagyon nagy választék van könyvekből, újak, régiek jól szelektálva. Folyóirat kölcsönzés is nagyszerű dolog. S még nekem tetszik, hogy ha kell fénymásolnak is. Plusz segítség.

Csendes hely, el tudok bújni a „világ elől”. Jó dolog, hogy vannak lehetőségek foglalkozásokra, olvasó körök, gyakorlati művészeti klubok. Ez mind feldobja a könyvtár repertoárját, s lehet kapcsolódni ahhoz a körhöz, kinek mi tetszik.

Találok magamnak s családomnak mindig valami kis jó irodalmat. Ifjú könyvtárosunk nagyon agilis segítőkész, s a vezető Hölgy szintén sokat tesz az olvasókért. Az ő nyugalma, szeretete is hozzájárul, hogy szeretem a könyvtárat.

Közel van lakhelyemhez, jó a propagandája.

Olyan érzés, mintha haza „mennék” a könyvek világába, s mindig vár egy új élmény.

Köszönöm, hogy van, s sokáig működjön kis könyvtárunk a kertvárosban. Iratkozzanak be, bíztatom tanítványaim, lakótársaim.

Szeretettel: Gyarmatiné Farkas Ildikó”

